

4. Грешка при прилагане на правото, тъй като в обжалваното съдебно решение се посочва неправилно, че е зачетено правото на собственост на VEB. Това представлява и нарушение на принципа на равенство.

- (¹) Решение 2014/512/ОВППС на Съвета от 31 юли 2014 година относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна (ОВ L 229, 2014 г., стр. 13).
- (²) Регламент (ЕС) № 833/2014 на Съвета от 31 юли 2014 година относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна (ОВ L 229, 2014 г., стр. 1).
- (³) Решение 2014/659/ОВППС на Съвета от 8 септември 2014 година за изменение на Решение 2014/512/ОВППС относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна (ОВ L 271, 2014 г., стр. 54).
- (⁴) Регламент (ЕС) № 960/2014 на Съвета от 8 септември 2014 година за изменение на Регламент (ЕС) № 833/2014 относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна (ОВ L 271, 2014 г., стр. 3).

**Преюдициално запитване от Högsta domstolen (Швеция), постъпило на 30 ноември 2018 г. —
Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och
musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)/Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB**

(Дело C-753/18)

(2019/C 65/34)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta domstolen

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)

Ответници: Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

Преюдициални въпроси

- 1) Отдаването под наем на автомобили, които са стандартно оборудвани с радиоприемник, означава ли, че лицето, което наема автомобилите, е ползвател, който извършва „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 (¹), съответно „публично съобщаване“ по смисъла на член 8, параграф 2 от Директива 2006/115 (²)?
- 2) Какво е значението, ако има такова, на броя пъти и на периодите на отдаване под наем на автомобилите?

- (¹) Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230 и поправка в ОВ L 168, 2016 г., стр. 19).
- (²) Директива 2006/115/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 12 декември 2006 година за правото на отдаване под наем и в заем, както и за някои права, свързани с авторското право в областта на интелектуалната собственост (ОВ L 376, 2006 г., стр. 28; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 3, стр. 14).

**Преюдициално запитване от Judecătoria Rădăuți (Румъния), постъпило на 3 декември 2018 г. — OF/
PG**

(Дело C-759/18)

(2019/C 65/35)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Judecătoria Rădăuți

Страни в главното производство

Ищец: OF

Ответник: PG

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2201/2003⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че ако ответникът не повдигне възражение за липса на международна компетентност на румънските съдилища за разглеждането на дело с предмет „развод при ненавършило пълнолетие дете“, това е равностойно на мъчаливо съгласие от негова страна за решаване на делото от сезираната от ищеца юрисдикция, когато страните са с обичайно местопребиваване в друга държава членка [на Европейския съюз] (в случая Италия), а исковата молба за развода е подадена пред юрисдикцията в държавата, на която са граждани страните по делото?
- 2) Следва ли член 3, параграф 1 и [член] 17 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 да се тълкуват в смисъл, че юрисдикцията по-скоро трябва/може служебно да повдигне възражение за липса на международна компетентност по дело с предмет „развод при ненавършило пълнолетие дете“, когато няма съгласие между пребиваващите в друга държава членка [на Европейския съюз] (в случая Италия) страни относно избора на компетентен съд (вследствие на което искът се отхвърля с мотива, че румънските съдилища не са компетентни), отколкото да приложи разпоредбите на член 915, алинея 2 от Гражданския процесуален кодекс, въз основа на които може да се повдигне възражение за липса на изключителна териториална компетентност на Judecătoria Rădăuți (вследствие на което компетентността за разглеждане и решаване на делото по същество се отклонява в полза на Judecătoria Sectorului 5 București), като се има пред вид, че разпоредбата от националното законодателство [член 915, алинея 2 от Гражданския процесуален кодекс] е по-благоприятна от разпоредбите на тези членове?
- 3) Следва ли съдържащият се в член 12, първа алинея, буква б) от Регламент (ЕО) № 2201/2003 израз, а именно „компетентността на съдилищата е била [...] по друг недвусмислен начин приета от съпрузите или от носителите на родителска отговорност, към момента на сезирането на съд[а]“, да се тълкува в смисъл, че когато страни с обичайно местопребиваване в друга държава членка [на Европейския съюз] (в случая Италия) изберат съд, компетентен да разгледа исковата молба за развод, на държавата, на която те са граждани (Judecătoria Rădăuți от Румъния), този съд автоматично става компетентен да реши и исканията от молбата относно „правото на упражняване на родителските права, определянето на местоживеенето на ненавършилото пълнолетие дете и определянето на участието на страните в покриване на разходите по отглеждането и възпитанието на детето“?
- 4) Следва ли понятието „родителска отговорност“ от текста на член 2, точка 7 и на член 12 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 да се тълкува в смисъл, че то включва и понятията „родителски права“, предвидено в член 483 от Гражданския кодекс, „местоживеене на детето“, уредено в член 400 от Гражданския кодекс, и „участие на страните в покриване на разходите по отглеждането и възпитанието на детето“, уредено в разпоредбите на член 402 от Гражданския кодекс?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183).

Жалба, подадена на 17 декември 2018 г. от Jean-François Jalkh срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 17 октомври 2018 г. по дело T-26/17, Jalkh/Парламент

(Дело C-792/18 P)

(2019/C 65/36)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Jean-François Jalkh (представител: F. Wagner, avocat)

Друга страна в производството: Европейски парламент